

tidligere Sag. Men det ærede Medlem, (Tutein) har senere sagt, at naar vi forkastede Provisoriet ved privat Initiativ, kan det ikke komme til at foreligge her tiere, altsaa kan der ikke være Tale om det, som Holstein-Lebreborg kaldte en fornyet Fremlæggelse. Nej, han siger, hvis det kommer igen uagtet denne Forkastelse, er det noget ganske andet. Det har det ærede Medlem sagt, altsaa det ærede Medlem kommer i Modstrid med, hvad hans Forgænger har sagt om affurat den samme Genstand, og derfor siger jeg, at det er lidet fyldestgørende, at det ærede Medlem henviser til, hvad han og tidligere Ordførere have sagt i denne Sag. Jeg bad om Ordet, den Gang Sagen sidst var fremme, men det høje Ting affar mig Ordet, saa jeg fik ikke Lejlighed til den Gang at æske Ordførerens Forklaring. Det, jeg vilde sige, er, at hvis det private Initiativs Benyttelse blot er en Akt, der foregaar her, for at man anstandsmaessig kan gaa udenom, naar den højtærede Konsejlspræsident kommer med sit Forslag, saa misbilliger jeg det private Initiativs Benyttelse, og for saa vidt kunde det ærede Medlem ikke, som han paaberaabte sig, tale paa to Tredjedele af Tingets Begne. Med Hensyn til dette om de to Tredjedele ved man næsten ikke, saaledes som Situationen er, hvorfra han saar den ene Tredjedel til sin egen specielle ene Tredjedel. Det er ret mærkeligt med disse to Tredjedele; jeg har en Følelse af — det gav sig for øvrigt Udtryk ved Afstemningen — at det, det ærede Medlem sigtede til med de to Tredjedele, var sine egne Meningsfæller og den Side, hvortil jeg hører. Men det er ret mærkeligt, at naar vi se hen til Valgbevægelsen og til Afgørelsen af vigtige Sager i Tinget forud for Valget, saa Lyngdepunktet for de to Tredjedele til en anden Side. Jeg fremkommer med disse Bemærkninger i Anledning af den ærede Ordførers Motivering. Er det, han viste hen til, Udtalelser, som staa i Samklang med, hvad jeg her har udviklet, er det saadanne Udtalelser fra tidligere Tid, han henviste til, da er jeg enig med ham i det private Initiativs Benyttelse, og da haaber jeg ogsaa, at vi maa blive enige om Stillingen over for det Forslag, der foreligger i Dag. Men er det, som jeg siger, blot en Akt, for at man anstandsmaessig kan gaa udenom, naar Provisoriet melder sig i anden Omgang, misbilliger jeg det private Initiativs Benyttelse.

Dermed har jeg ikke sagt og vil ikke sige, at vi rent almindelig taget skulle forpligte os til øjeblikkelig, saa snart det behager den højtærede Konsejlspræsident i anden Omgang at forelægge sit Provisorium,

at forfaste det den samme Dag, naar blot vi ere klare over Situationen og vide, hvorledes og i hvilken Hensigt den endelige Forkastelse muligvis skal opfattes. Jeg har ikke talt her for at stabe en Doktrin, men jeg har talt mod den Doktrin, som det ærede Medlem slog fast, da han sagde — for et Par Aar siden, tror jeg, det var — at naar der foreligger et Forslag ligelydende med det, der er forfattet ved privat Initiativ, er det ikke Provisoriet, men noget andet. Det er den Doktrin, jeg har talt imod og har taget Afstand fra. Dermed skal jeg altsaa paa ny anbefale det ærede Ting at stemme imod dette Forslags Overgang til 2den Behandling.

N. J. Larsen: Jeg finder aldeles ingen Grund til at indlade mig paa en nærmere Drøftelse af det foreliggende Forslags retslige Karakter. Det Spørgsmaal er blevet drøftet saa indgaaende her i Tinget ved flere tidligere Lejligheder, at der ikke derom kan siges noget nyt, og det ærede Medlem, som nu talte, har jo heller ikke bragt noget nyt frem; det var kun en Gentagelse af, hvad vi have hørt saa ofte her i Salen. Det forekommer mig at være ganske klart, at, naar man — som jeg antager er Tilfældet med det overvejende Flerital her i Salen — gaar ud fra det private Initiativs Berettigelse ogsaa over for provisoriske Love og som Følge deraf anerkender, at en provisorisk Finanslov, en Gang retsgyldig forkastet, ikke kan forkastes en Gang til, saa er det, som her foreligger i Dag til Afgørelse, ikke et Finansprovisorium, men kun et Forslag til midlertidig Bevilling. Derom kan der logisk ikke være Tvivl iblandt dem, der anerkende det private Initiativs Berettigelse ogsaa over for foreløbige Love. Jeg kunde blot henholde mig til dette Tings Praksis i saa Henseende, men jeg kan endvidere særlig fremføre Udtalelser fra Mænd, der have staaet det ærede Medlem, der talte sidst, meget nær. Jeg skal saaledes minde om, at ved en tidligere Lejlighed her i Salen blev det udtrykkelig udtalt af det daværende Medlem for Roldung, afspøde Berg, at han ikke opfattede et lignende Forslag som dette for en provisorisk Lov. Det samme er ligeledes udtalt af det tidligere Medlem for Røge for to Aar siden. Da bemærkede han bl. a., at „naar man en Gang har spist sin Rulling, kan man ikke sætte den paa Bordet og spise den igen“; det var efter hans Opfattelse en juridisk Umulighed. — Men naar det til Behandling i Dag lattes Forslag saaledes ikke er en provisorisk Lov, hvorfor da gøre saa mange Ophævelser over